

Перелік рослин, дерев, кущів з колючками, отруйними плодами

Назва	Короткий опис
 <p>Арніка гірська</p>	<p>Вид родини Айстрових або Складноцвітих, представлена життєвою формою багаторічних трав, заввишки до 35-40 см. Жовтогарячі квіти арніки гірської на альпійських і післялісових луках Карпат завжди причаровують туристів, проте ця рослина є отруйною, оскільки містить алкалоїд геленалін. Ця речовина легко проникає через слизові оболонки та шкіру в організм, спричиняючи інтоксикацію. Дія геленаліну не є такою потужною, як алкалоїди і глікозиди інших видів, але при приготуванні чаїв чи спиртових витяжок можливе передозування ним. При цьому спостерігаються нудота, ускладнене дихання, блювота, пітливість, кишкові коліти, пронос, можлива зупинка серця</p>
 <p>Беладонна звичайна</p>	<p>Особливо небезпечний плід — фіолетово-чорна, блискуча, соковита ягода з темно-фіолетовим соком, тому діти плутають її з вишнею. Ознаки отруєння такі самі, як і при отруєнні блекотою чорною</p>
 <p>Блекота чорна</p>	<p>Росте скрізь — на дворах, пустирях, вздовж парканів і доріг. Стебло рослини клейкувате, в пухнастих волосках. Квіти подібні до квітів картоплі. Плід — двогнізда коробочка з кришкою. Розкривши коробочку і висипавши на руку насіння, маленькі діти можуть вкинути його до рота, приймаючи за зерна маку. Симптоми отруєння подібні до отруєння дурманом</p>
 <p>Болиголов</p>	<p>Друга отруйна рослина сімейства зонтичних. Місця виростання — городи, пустирі, рідше береги річок. Стебло до 60-180 сантиметрів, голе, гіллясте, в нижній частині з червоними плямами. Цвіте білими квітками, зібраними в зонтик, наприкінці червня-липня. Рослина неприємно пахне, якщо її розтерти між пальцями (запах миші). При отруєнні болиголовом потерпілі скаржаться на головний біль і запаморочення</p>
 <p>Борець або аконіт</p>	<p>Рослина родини Жовтецевих, представлена життєвою формою багаторічних трав, заввишки до 1,8 м. В Україні розповсюджено 19 видів аконіту, 10 з яких зростають у Карпатах. Ззовні борці дуже схожі між собою і їх може розрізнити лише фахівець, тому у статті вони наведені під загальною назвою аконіт. Основним отруйним компонентом аконіту є алкалоїд аконітин, що є нейротоксином, який відкриває натрієві канали на поверхні мембран клітин, блокуючи так нервові імпульси. Смертельною для людини є доза 1,5-6 мг. Аконітин дуже швидко поглинається слизовими оболонками рота і кишківника, проте так само швидко він проникає через шкіру в організм. Дія отрути проявляється уже через кілька хвилин — виникає відчуття оніміння (парестезія) у ділянці проникнення токсину, яке розповсюджується по всьому організмі, згодом настає повна втрата чутливості (анестезія), починає морозити, спостерігається активне потовиділення, іноді отруєння супроводжується проносом. При значних концентраціях — настає смерть</p>

Назва	Короткий опис
 <p>Борщовик</p>	<p>Росте він обабіч річок, доріг, лісів і полів, а тепер поступово перебирається і на селянські поля, дачні ділянки. Борщовик — отруйна рослина висотою до двох метрів, а то й більше. Його листя та інші частини стебла можуть викликати небезпечні опіки. Коли сік потрапляє на шкіру, то через кілька годин, а то й днів вона червоніє. При сильних опіках піднімається температура, починається лихоманка, з'являються виразки. Після лікування на їх місці залишаються темні плями. Можливі і смертельні випадки після контакту з борщовиком. Особливо, якщо вражаються рот чи гортань. Найчастіше від борщовика страждають діти</p>
 <p>Вовче лико (вовча ягода)</p>	<p>Одна з найотруйніших рослин середньої смуги. Невисокий кущ, який переважно росте в листяних лісах. Цвіте до появи листків, коли ще не зійшов сніг. Кора жовтувато-сіра з дрібними бородавочками. Листки обернено-ланцетовидні. Плоди — яскраво-червоні, овально-довгасті ягоди, солодкі на смак. Кілька з'єдених ягід можуть спричинити смерть. Кора також отруйна — вона легко здирається. Квіти подібні до бузку і мають тонкий аромат, схожий на запах гіацинта</p>
 <p>Гліцинія</p>	<p>Квіти гліцинії утворюють пишні блакитні, рожеві та білі каскади на лозі, котра плететься парканами та деревами. Рослина, яку також називають декоративним горошком, є абсолютно токсичною і може спричинити нудоту, судоми та діарею, а для покращення стану недужого може знадобитись навіть крапельниця</p>
 <p>Дурман</p>	<p>Однорічна трав'яниста рослина з гіллястим порожнистим стеблом. Листки яскраво-зелені з більш блідою нижньою поверхнею. Квіти великі, з лійкоподібними білими віночками. Плід — коробочка, покрита численними колючками. Вся рослина отруйна. Симптоми отруєння: сильний головний біль, сухість у роті, нервові збудження, психічні розлади</p>
 <p>Жимолость</p>	<p>Кущ заввишки до двох метрів. Листки овальні, супротивні, з короткими черешками, молоді листки і гілочки в м'яких волосочках. Кора на старих гілках темно-сіра. Темно-червоні ягоди попарно, так само і квіти (травень-червень), що мають жовто-білий колір</p>
 <p>Жовтець їдкий</p>	<p>З сімейства лютикових. Сік жовтців дуже отруйний. Отруйна рослина виділяє пари, які найсильніше подразнюють слизову оболонку ока, носа та гортані. Від контакту зіткнення з жовтцем може виникнути сльозотеча, нежить, подразнення горла, кашель аж до ядухи та спазму м'язів гортані. Якщо з'їсти рослину, то виникає різкий біль у стравоході, шлунку, кишечнику. Отруєння супроводжується блювотою, проносом, у важких випадках — зупиняється серце</p>

Назва	Короткий опис
 <p>Жостір</p>	<p>Небезпечними для вживання є ягоди деяких кущів. Жостір (крушина) — досить великий кущ, заввишки до трьох метрів. Листки еліпсоподібні, розташовані на стеблі окремо один від одного, по спіралі. Квіти з внутрішнього боку білі, зовні — зеленуваті. Плоди червоні, потім чорніють. На одному кущі трапляються ягоди різного кольору і відтінків. Листки і плоди можуть спричинити блювання та розлади травлення</p>
 <p>Конвалія травнева</p>	<p>Отруйні всі її частини — листки, квіти, плоди — червоно-жовтогарячі ягоди. Легке отруєння рослиною спричинює нудоту, блювоту, пронос, сильний головний біль і біль у шлунку. У важких випадках порушуються ритм і частота серцевих скорочень. Іноді уражається і нервова система. Про це свідчать збудження, розлад зору, судоми, втрата свідомості. Може наступити смерть від зупинки серця</p>
 <p>Наперстянка великоквіткова</p>	<p>Вид родини Ранникових, представлений життєвою формою багаторічних трав, заввишки до 1,2 м. У середньовічній Європі з неї виготовляли ліки, проте дуже часто траплялись летальні випадки, тому популярність настоянок з цієї рослини зійшла нанівець. Лише у XIX ст. спиртові витяжки з наперстянки ввели у медицину з метою лікування серцево-судинних захворювань. У англійській мові наперстянка отримала дві назви: Дзвоники мерця та Відьмин вогонь. На відміну від двох попередніх видів Дигіталіс грандіфлора є менш отруйною. Основним токсином є глікозид дигітоксин, який міститься в усіх частинах рослини. Симптоми отруєння проявляються у вигляді нудоти, блювоти, кишкових колітів, анурексії, проносу, гарячки і марення, згодом розпочинаються галюцинації, послаблення кров'яного пульсу, тремору, конвульсій і смерті</p>
 <p>Наперстянка пурпурова</p>	<p>Всі частини рослини отруйні навіть у невеликій дозі. Дітей особливо приваблюють плоди наперстянки — яйцеподібні коробочки з дуже дрібним насінням. Симптоми отруєння наперстянкою такі ж, як і при отруєнні конвалією травневою</p>
 <p>Омела біла</p>	<p>Родина Ремнецвітникові — Loranthaceae. Омела біла — напівпаразит. Росте на тополях, акаціях, липах, вербах, березах, глоді, яблунях, грушах та інших деревах. Куцзова вічнозелена рослина, як правило, кулеподібної форми, від 20-30 до 120-130 см у діаметрі. Стебла має дерев'янисті, листки жовто-зелені, вилчато або супротивно розгалужені. Квітки дрібні, жовтувато-зелені, розташовані пучками. Плід — клейка біляста несправжня ягода, яку у зимові місяці поїдають зголоднілі птахи і так поширюють рослини. Омела біла отруйна, і тому її препарати не можна вживати всередину</p>

Назва	Короткий опис
 <p>Цикута отруйна</p>	<p>Рослина сімейства зонтичних, заввишки від 60 до 120 сантиметрів. Рoste на драговинних низинних місцях, біля рік і ставів, або у воді. Квіти білі, найотруйніша частина — кореневище. Воно здуте, розподілене перетинками на окремі порожнини. Листки та інші частини рослини, якщо їх потерти пальцями, неприємно пахнуть. Отруєння бувають, коли приймають кореневища цикути або сік цієї рослини за їстівні</p>
 <p>Чемериця біла</p>	<p>Вид родини Лілійних, представлений життєвою формою багаторічних трав, заввишки до 1,6 м. В Україні росте два види — чемериця біла та чемериця чорна, українські ботаніки виокремлюють ще третій вид — чемерицю Лобеля, хоча це лише підвид чемериці білої. Найтоксичнішою частиною чемериці є її м'ясисте кореневище, яке депонує низку різних видів алкалоїдів: вератридин, протовератрин, цевадин, гермерин, гермін, рубієрвін, ізорубієрвін та інші. На основі чемериці розробляють ліки проти раку. Листя, стебла і квіти містять значно менші концентрації токсинів, проте можуть спричинити сильне отруєння. Чемериця діє на нервову систему людини, спричиняючи блокаду передачі нервових імпульсів, зупинку дихання та серцебиття. Симптоми отруєння проявляються впродовж кількох годин після вживання чемериці — це нудота, блювота, розкоординація рухів (людина наче п'яна), параліч і смерть</p>
 <p>Чистотіл звичайний</p>	<p>Місцеві назви — гладушник, прозорник, бородавник тощо. З родини макових — Papaveraceae. Багаторічна травниста рослина (30-100 см заввишки) з коротким кореневищем і жовтогарячим молочним соком. Лікарська, вітамінозна, інсектицидна, бактерицидна, отруйна і декоративна рослина. Рoste чистотіл на смітниках і узліссях, в листяних мішаних лісах. Тіньовитривала рослина. У соку чистотілу містяться такі алкалоїди: хелідонін, гомохелідонін, оксихелідонін, протопін, алокриптонін, берберин, спартеїн; органічні кислоти — яблучна, лимонна, хелідонова і хелідонінова; сліди ефірної олії, камеді та смоли. В траві чистотілу містяться також холін, метиламін, гістамін, тирамін, сапонін, флавонони, вітамін С, каротин, мінеральні речовини — кремній, залізо, кальцій, магній, фосфор, сірка, хлор, алюміній і радіоактивний калій. Застосування чистотілу у медицині ґрунтується на його жовчогінних, антисептичних, сечогінних і фунгіцидних властивостях. Цвіте у квітні-вересні</p>